

Riddarskolan- ett projekt kring goda värderingar på Hjoggböleskolan

Det här ett pedagogiskt och förhoppningsvis spännande och intressant sätt att förmedla en god värdegrund till barnen berättar Linda Möller som är en av de involverade lärarna på skolan i Västra Hjoggböle.

Riddarskolan är ett projekt som i det här fallet stöts av Bureå församling, men har för den skull inte i första hand något religiöst syfte eller inriktning. Det handlar istället om de värderingar som riddartraditionen från medeltiden stod för.

Projektet startade ursprungligen i Malung och har genomförts eller genomförs i en rad skolor bl a i Skellefteå och Fällfors och riktar sig till eleverna i årskurserna 3-5.

Torsdag den 24 februari fanns två representanter för församlingen på plats för att inför eleverna berätta om riddartiden och kalla alla till deltagande i Riddarskolan.

Tålmod, Ärlighet och vänskap

är tre av de sammanlagt fem olika goda egenskaper som projektet vill förmedla. Två gånger per månvarv kommer eleverna att få besök av ett par riddare som under en halv skoldag leder övningar av både praktisk och teoretisk natur kring temat riddarlighet. En tillfällig riddarsal blir platsen för de mera högtidliga punkterna i programmet. De olika saker man övat på i form av bl gruppuppgifter och kämpalekar följs sedan upp i arbetet i klassen under den närmast följande tiden.

Riddarna av den brusande älven

Allt eftersom man klarar av de olika avsnitten får alla stenar att samla på som bevis för sin värdighet. När projektet är klart i slutet av vårterminen dubbas eleverna till riddare under högtidliga former. I Hjoggböleskolans fall är samlingsnamnet Riddarna av den brusande älven

Lärarna Anette Lindgren och Linda Möller tillsammans med församlingsassistenterna Erika Kågström och Sara Johansson i planeringstagen inför starten av Riddarskolan.

Andäktiga elever i klasserna 3 och 4 lyssnar till Erika och Sara som berättar om Riddare , ridderlighet och vad som är värt att kämpa för

Nu är det Alexander och hans lagkamrater som får stå för fotbollen i byn

Det blir som bekant ingen seniorfotboll i Hjoggböles färger i år. Spelarna har lämnat klubben för spel i andra lag och tränarduon gör sitt i spetsen för Mjövallens Div IV-lag. Det blir i stället ungdomslagen som får försvara byns färger på fotbollsplanerna runt om i kommunen.

Helen Karlsson och Anki Pettersson är två av föreningens engagerade ledare som under många år varit drivande i ungdomsfotbollen i Hjoggböle.

Det är mellan 35-40 ungdomar som lirar i de tre olika lag som deltar i kommunserierna och i en del av de cuper som arrangeras runt om i bygden, berättar Anki. Motståndarlag heter Bureå, Boliden, Vallen, Ålund, Byske, Kusfors osv.

Landsbygdslagen har det ganska tufft

eftersom vi för att få fullt antal spelare ofta får spela med mixade lag med både killar och tjejer medan fler av lagen från tätorterna har rena pojklag, påpekar Helen, men vi kämpar på så gott vi kan. Efter våromgången ses också grupperna över och man flyttar om lagen för att jämna ut konkurrensen. Visst är det kul att vinna men först och främst spelar ungdomarna för att ha kul.

Det är också viktigt att få prova på att spela på olika positioner. Kanske man inte är bäst som försvarare men det ger inblick i själva spelet när man får testa sin förmåga på olika platser, poängterar Helen. Tids nog hittar man sin rätta roll.

Vi ska ju inte sticka under stol med att visionen är att via ungdomslagen skapa en stomme till ett bra seniorlag. Att börja i tidig ålder ger förhoppningsvis en känsla för föreningen och byn som ger resultat i framtiden, berättar Anki

Ekonomi har hitintills klarats hyggligt via aktivitetsstöd, deltagar- och medlemsavgifter och naturligtvis netto från lotterier och fikaförsäljning men i botten en stor mängd ideella insatser.

Ett kungarike för en åkgräsklippare

Till råga på allt stals föreningens åkgräsklippare under förra hösten. Det är ett stort problem för oss. Utan klippare blir det inte lätt. Nu när seniorfotbollen inte är igång blir det vårt ansvar att klara

underhållet av planen med klippning, kritning mm. Vi vädjar därför till alla bybor och företagare om hjälp att ordna fram en bra funktionsduglig åkgräsklippare till planunderhållet.
Alla bidrag mottages tacksamt fyller Helen och Anki i.

Kanonföräldrar

Utan det fantastiska stödet från alla föräldrar skulle det vara svårt att hålla verksamheten igång. Det är aldrig några problem att få mammor och pappor att ställa upp, bedyrar Helen. De fixar skjutsning, fika- och lottförsäljning och allt annat praktiskt. Ibland händer det att vi är fler föräldrar med på bortamatcherna än vad hemmalaget ställer upp med.

Någon tvekan om att fotbollsverksamheten hotas trots ändrade förutsättningar finns inte. Vi drar i gång träningen i april eller eventuellt redan i mars och sedan är det full fart avslutar tjejerna.

Byaskvallret önskar lycka till med säsongen och presenterar på nästa sida lagbilder från den gångna sommarens cup i Mjödvattnet.

Maj-Britt minns sina handelsår i Hjoggböle

Maj-Britt Andersson sitter vid sitt köksbord i den trivsamma tvåan på Anderstorp i Skellefteå dit hon flyttade vid årsskiftet efter mer än fyrtio år i Hjoggböle. I gamla tidningar som hon plockat fram kan hon läsa om hennes och Johns tid som handlare i Hjoggböle.

Vi kom från Sjöbotten hit till Hjoggböle, berättar Maj-Britt. John var konsumföreståndare och på den tiden var det föreståndarnas lott att flytta på sig rätt ofta. Vart tredje år var inte ovanligt. När vi kom hit till Hjoggböle i början av 60-talet fanns det tre butiker förutom Kaféet som också hade sin verksamhet igång. På den tiden var sortimentet i mångt och mycket ett annat än idag. Vi sålde bl a foder till bönderna och byggnadsmaterial för direktleverans förutom det sedvanliga lanthandelssortimentet. Försäljningen skedde på det gamla sättet direkt över disk, så det blev en väldigt personlig kontakt och service. Efterhand blev dock underlaget för de tre butikerna i byn för litet. Jordbruken lades ner och folk började pendla till jobb i stan där man också gjorde sina inköp. I samband med att K H Skoog tog hand om lantbrevbäringen och la ner sin butik fick vi möjlighet att ta över hans varulager och med Konsums goda minne köpa fastigheten och starta en egen ICA butik som vi sedan drev i hela 21 år innan andra krafter tog vid.

Det var en spännande men jobbig tid minns Maj-Britt. Vi gjorde om butiken och investerade efterhand i kylrum mm. Under alla de 21 åren lyckades vi öka omsättningen hela tiden och omsatte som mest 4, 3 miljoner.

Köptroheten var mycket större på den tiden. Särskilt till jularna minns jag att vi sålde väldigt mycket julklappar ur vårt specials Sortiment. En del handlade nästan alla sin klappar hos oss. Då sålde vi också halv- och kvartsgrisar m fl charkvaror i stor mängd till julkalasen.

Ett bra underlag för butiken blev utkörningen av varor som vi landsbygdsbutiker via bidrag fick möjlighet att genomföra. John körde ut inringda order tre gånger i veckan, måndagar, onsdagar och fredagar. Som mest kunde han ha upp till 80 order i veckan att expediera. Jag vet att det här var en mycket uppskattad service för speciellt de lite äldre byborna. Visst var det besvärligt ibland när tillfartsvägarna drivit igen och

John körde fast men med envishet och gott humör löste sig det mesta.

Jag minns att det dröjde tio år innan vi första gången tog ut något som liknade en semester och då blev det en fiskevecka i Adolfström. Annars så hade vi ju ett par deltidsanställda under alla år för att klara den rullande verksamheten.

Svårt för små butiker ute på landsbygden i framtiden.

Nu går utvecklingen mot allt större enheter och de små handlarna kommer inte att klara sig, spår Maj-Britt. Jag tror till och med att specialbutikerna i centrum får det kämpigt om något år när handelsplatsen på Solbacken är fullt utbyggd.

Maj Britt minns med glädje åren i Hjoggböle och alla människor som hon lärt känna. Om lanthandeln kunna leva vidare hade nog också jag bott kvar med det blev alldeles för mycket när jag blev ensam i fastigheten. Allt från snöskottning, gräsklippning till problem med oljepannan.

Nu känner hon sig nöjd över att ha en bekymmersfri tillvaro på Anderstorp med döttrar och svägerskor i närheten och hälsar så gott till alla i Hjoggböle.

Vintervilan snart över för Burträskvägen genom byn?

Arbetet med färdigställandet av den nya sträckning av vägen fick som bekant avbrytas i höstas då vägbanken vid bäcken vid flera tillfällen satte sig trots upprepade motåtgärder.

Byaskvallret har lyssnat med Thomas Pettersson, platschef för Asfaltbeläggningar i Boden, som är Vägverkets entreprenör för Burträskvägens nya sträckning genom Hjoggböle.

Vägverket Region Norr har fått en ny vägdirektör vilket gjort att nya direktiv tycks vara på gång enligt Tomas. Nu väntar man på en ny metodbeskrivning för färdigställandet. Den tidigare vertikaldräneringen tycks inte längre vara aktuell för det besvärliga och rasbenägna avsnittet vid bäcken, berättar en något hemlighetsfull Thomas Pettersson

Men vi kommer och färdigställer vägen så fort tjälen gått ur backen och förutsättningarna är de rätta. Det som återstår är att åtgärda de 130 meter vägbank som är uppgrävd kring bäckövergången samt en sträcka på 300 m som inte är asfalterad, avslutar Thomas.

Folkets Hus blir en utmaning för Byaföreningen

Vid februarimötet med Byaföreningens styrelse diskuterades som en viktig punkt vad som bör hända med Folkan när nu byaföreningen tar över både fastighet och drift.

Elräkningen - en dryg post.

Bara elkostnaderna för huset uppgår i dagsläget till ca 30.000 per år. Visserligen täcker div bidrag en hel del men något måste göras för att sänka kostnaderna för uppvärmning. Förbättrad isolering i tak och golv, luftvärmepumpar m fl åtgärder diskuterades.

Styrelsen enades om ett särskilt möte på Folkets Hus där en mera långsiktig plan för åtgärder skall fastställas. Hyrestaxor, ev fast städning m fl rutiner skall också ses över.

Detta bör ske så snart Byaföreningen formellt har tagit över Folkan. Byggnadsföreningens avveckling löper enligt planerna och med litet flyt bör allt vara klart under våren.

Olika aktiviteter och arrangemang diskuterades. Någon form av Café på Folkan planeras under våren.

Bredbandspengar över?

Efter den slutbesiktning som Skellefte Kraft gjort återstår en del justeringar. Mycket talar dock för att en del av pengarna som inbetalats inte kommer att förbrukas. Återbetalning kan vara aktuell, Beslut tas när de sista justeringarna är gjorda och alla räkningar är betalda.

Kort om övriga punkter

-Ny ansökan om medel till en lekplats vid Folkets Hus skall inlämnas till kommunen

-Texta Badplats: Ett bord till grillstugan/Lusthuset skall anskaffas, Wolleybollnät skall sättas upp på lämplig plats. Allmän städdag bestämdes till den 31 maj.

-Grillstugorna till Träskstigen körs ut medan det finns skoterföre.

-årsmötet bestämdes till **4 april kl 19.00 på Folkets Hus.**

-Styrelsen för byaföreningen träffas nästa gång den 21 mars

Boka Folkan hos Karin!

Stor fest eller litet kalas. Folkan kan användas till mycket.
Ny bokningsansvarig för Folkets Hus är Karin Åhlander Vestermark
tel 0910- 800 29
P.S. Planer finns att även göra bokning via internet möjlig.

Hjoggböle Byaförening håller ÅRSMÖTE måndag den 4 april kl 19.00 Lokal: Folkets Hus

Välkommen till årsmötet för att ta del av information
kring ekonomi, verksamhet m m.

Boka redan nu den 31 maj för
STÄDKVÄLL PÅ TEXTA!
Byaföreningen

Blir det författarmuseum av Det gröna huset?

Författaren P O Enquist barndomshem i Sjön är till salu. Den nuvarande ägaren ser gärna att huset , som PO växte upp i och som han gång på gång återvänt till i sitt författarskap, räddas kvar i någorlunda

ursprungligt skick och drivs så att det kan manifesteras uttrycket Författarbyn Hjoggböle

Vid ett möte med ett antal intresserade bybor i början av februari diskuterades olika möjligheter kring huset. Allt från rent museum till sommarcafé med utställningar och författaraftnar var på tapeten. Utsikterna att i första hand få till stånd en förstudie kring olika handlingsalternativ tycks vara realistiska. Beslutet under kvällen blev också att en sådan studie skall om möjligt genomföras med hjälp av en fristående konsult. Medel söks just nu till finansieringen hos bl a Nordstedts förlag, Norra Västerbotten och SLUP
(Skellefteås Lokala Utvecklingsprogram)

även en referensgrupp bildades . Gruppen skall fungera som bollplank under arbetet med förstudien och består av Gunnar Hedman, Åke Stenlund, Margaretha Holmlund och P O Stenmark.
Förhoppningsvis kan arbetet komma igång under våren.

Den som har synpunkter eller idèer är naturligtvis välkommet att ta kontakt med medlemmarna i referensgruppen där Gunnar Hedman utsågs till sammankallande.

Som en bölande tjur....

Professor Lars Erik Edlund vid Umeå Universitet sysslar med ortsnamnsforskning. I Norra Västerbotten kunde man, i mitten av januari, ta del av en intervju med honom där han säger följande En del namn kan vara ljudhärmande, t ex den norrländska Bureälven, som kan översättas till älven som böljar som en tjur. Om det stämmer bör nog älven ha varit betydligt vildare i sitt lopp långt tillbaka i tiden.

HIMLABACKEN SKOTER

informerar

Söndag 20 mars anordnar klubben skotertur till Gummarks Byastuga.
Vi åker från G Falmark kl 10.00 i samlad tropp.
I Gummark finns gofika att köpa.

Himlabacken Skoter

bjuder alla bybor på

KORVGRILLNING uppe vid Kobergsstugan

SÖNDAG 30 MARS KL 11.00

Ni som inte har egna skotrar får givetvis skotertaxi från Hjoggböleskolan

Frågor och bokning. Ring Kenth Wiklund 80228, Dan Fahleson 800 49 eller Niklas Lundberg 800 22.

Ett gott skratt...

Vad sägs om följande självklara uttalanden av barn mellan 5 och 10 år.

Citaten är hämtade ur Mark Levengoods och Unni Lindells bok som heter Gamla tanter lägger inte ägg

Förr i tiden var tandläkaren en farlig person. Han använde järnstänger och drog ut tänder överallt. Till och med visdomständerna drog han ut. Därför visste folk inte så mycket på den tiden.

Dag Emil, 7 år.

När man gifter sig spelar organismen en sorgemarsch medan bruden går mot mannen

Stina, 6 år.

Om man börjar bli gammal och kommer på att man inte vill dö kan man bara ta vitamintabletter och avföringstabletter.

Nina, 6 år.

Ett pensionärshem är en sorts kennel för gamla människor. Familjerna kan lämna de gamla där om de ska åka på semester eller om de vill vara i fred. Fast de behöver inte ha koppel på sig

Agnethe 12 år
